

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Primarul s.
Zastînca, r-nul Soroca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de
Primăria s. Zastînca, r-nul Soroca împotriva SRL „Regina Cîmpiilor”
privind încasarea plății de arendă a bazinului acvatic,

împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2rac-177/23
NR. PIGD 2-21031856-01-2rac-28072023)*

Argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.
432 Cod de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023).

Judecătoria Bălți, sediul central, jud. N. Costăș,
Curtea de Apel Bălți, jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza

13 august 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Primarul s. Zastînca, r-nul Soroca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 martie 2021, Primăria s. Zastînca, r-nul Soroca a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Regina Câmpiilor” privind încasarea plății de arendă a bazinului acvatic în suma totală de 62 900,40 lei.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că Primăria s. Zastînca, r-ul Soroca, în persoana fostului primar Valerii Covalciuc, în baza deciziei Consiliului s. Zastînca nr. 8/4 din 20.06.2008 a încheiat la 12 noiembrie 2008 cu SRL „Regina Câmpiilor”, reprezentată de directorul Petru Donțu, contractul de folosință separată a terenului ocupat de iaz, cu nr. cadastral xxx, suprafața de 1,09 ha, pe un termen de 15 ani, cu plata de arendă stabilită la licitație conform procesului-verbal nr. 2 din 08 octombrie 2008, în cuantum de 12 372,20 lei/anual.

3. A menționat că contractul de arendă a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Soroca și transmis arendașului fără perfectarea actului de predare-primire a bazinului acvatic. Potrivit datelor extrasului din Registrul bunurilor imobile, suprafața terenului arendat a constituit 1,6793 ha. Ca rezultat, pentru perioada anilor 2010-2011, reieșind din suprafața diminuată de 0,5893 ha, a fost diminuată și plata de arendă ce a constituit suma de 1 039,40 lei, care până în prezent nu este achitată. Totodată, a reținut că nu a fost achitată plata de arendă pentru anii 2014-2017, 2019, în mărime totală de 61 961 lei.

4. A evidențiat că din cauza neachitării plăților pentru folosința bazinului acvatic de către SRL „Regina Câmpiilor”, în persoana directorului Petru Donțu, bugetului local i s-a cauzat prejudiciu în mărime de 62 900,40 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul central, s-a admis acțiunea, s-a dispus de a încasa din contul SRL „Regina Câmpiilor” în beneficiul Primăriei s. Zastînca, r-nul Soroca suma de 50 528,20 lei cu titlu de restanță la plata de arendă a bazinului acvatic. S-a dispus de a încasa din contul SRL „Regina Câmpiilor” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 515 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 28 noiembrie 2022, SRL „Regina Câmpiilor” a declarat apel nemotivat, ulterior motivat împotriva hotărârii din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul central, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind tardivă și neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a admis cererea de apel declarată, s-a casat hotărârea din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea și s-a dispus de a încasa din contul SRL „Regina Câmpiilor” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 371,20 lei.

8. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că prima instanță contrar prevederilor art. 186¹ alin. (2) Cod de procedură civilă a ignorat argumentele apelantei-pârâte și nu a soluționat excepția de tardivitate în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, ci și-a expus poziția ce ține de omiterea termenului de prescripție de către Primăria s. Zastînca, r-l Soroca în motivarea hotărârii adoptate la 07 noiembrie 2021, respingând-o.

9. În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) Cod civil (în redacția până la modificările din 01.03.2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

10. Din materialele dosarului reiese că reclamanta-intimată Primăria s. Zastînca, r-l Soroca s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată la data de 02 martie 2021, relatând că la data de 12 noiembrie 2008 părțile au încheiat un contract de folosință separată a terenului ocupat de iaz (de arendă) fără număr, în baza deciziei Consiliului s. Zastînca nr.8/4 din 20 iunie 2008. S-a reținut că obiect al contractului de arendă menționat constituie transmiterea în folosință temporară contra plată a terenului ocupat cu bazin acvatic, nr. cadastral xxx, cu suprafața de 1,09 ha pe un termen de 15 ani.

11. Subsecvent, instanța de apel a reținut că conform pct. 2.1 din Contract prețul de folosință al terenului constituie în total 12 372,20 lei, anual. Potrivit clauzei contractuale pct. 2.2 beneficiarul v-a achita suma respectivă anual până la 1 septembrie. Excepție potrivit Acordului adițional nr.5 din 25 martie 2014 este restanța pentru arenda pentru anii 2010-2011 în sumă de 1 039,40 lei stabilită prin Actul inspecției financiare a DTIF Bălți din 24.02.2014, care urma a fi achitată la 25 mai 2014.

12. Raportând norma enunțată la circumstanțele cauzei din speță, instanța de apel a notat că data limită până la care urma să se adreseze intimata Primăria s.

Zastînca, r-l Soroca în instanța de judecată a expirat, după cum urmează: pentru anii 2010 - 2011 termenul de prescripție a expirat la 25.05.2017, potrivit acordului adițional nr.5 din 25martie 2014; pentru anul 2015 - 01.09.2018 (cu 2 ani și 7 luni); pentru anul 2016 - 01.09.2019 (cu 1 an și 7 luni); pentru anul 2017 - 01.09.2020 (cu 7 luni).

13. Astfel, instanța de apel din materialele cauzei incontestabil a stabilit faptul depunerii acțiunii de către Primăria s. Zastînca, r-l Soroca împotriva SRL „Regina Cîmpiilor” peste termenul de prescripție extinctivă de 3 ani, în interiorul căruia urma să fie intentată acțiunea în judecată.

14. Instanța de apel a conchis că Primăria s. Zastînca a omis nejustificat termenul de prescripție pentru adresarea în instanța de judecată cu acțiune privind încasarea datoriei, considerent din care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind tardivă.

15. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele primei instanțe precum că termenul de prescripție în speță s-a întrerupt în cazul când debitorul, la caz SRL „Regina Cîmpiilor” a săvârșit acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria, adică a efectuat plata de arendă pentru anul 2019 potrivit ordinului de plată nr.15 din 25.01.2022.

16. Reiterând prevederile art. 272 alin. (2) în coroborare cu alin. (9) Cod civil (în redacția Legii până la 01 februarie 2019), când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecăre prestație devine exigibilă - creanța cu scadența împlinită, a cărei executare, la nevoie chiar silită, poate fi cerută de către creditor. Prin urmare în speță pentru fiecare sumă scadentă la 01 septembrie a fiecărui an, termenul de prescripție extinctivă urmează a fi calculat de îndată după 01 septembrie.

17. Instanța de apel a reținut că, achitarea de către SRL „Regina Cîmpiilor” la data de 25 ianuarie 2022 a plății arendei pentru anul 2019, fapt cert oglindit în ordinul de plată nr.15, nu poate fi considerat temei pentru întreruperea termenului de prescripție pentru celelalte părți ale datoriei, deoarece obligația de plată a apelantei prevede executarea în forma plăților periodice, la caz anuale până la 01 septembrie a fiecărui an.

18. Totodată, instanța de apel a considerat necesar în temeiul art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă să dispună încasarea de la SRL „Regina Cîmpiilor” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 371,20 lei, reieșind din faptul că apelanta pe parcursul examinării pricinii a efectuat achitarea arendei pentru anul 2019, prin ce a recunoscut temeinicia cerinței Primăriei s. Zastînca privind solicitarea obligării SRL „Regina Cîmpiilor” la plata arendei pentru anul 2019.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 13 iulie 2023, Primăria satului Zastînca, r-nul Soroca declară recurs împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 07 noiembrie 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul central.

ARGUMENTELE RECURSULUI

20. În motivarea recursului, Primarul satului Zastînca, r-nul Soroca invocă că suma de plată pentru arenda bazinului acvatic a fost calculată de către Inspekția Financiară a Direcției Teritoriale Bălți, care la data de 29 iulie 2020, a înaintat prescripție cu privire la înlăturarea iregularităților constatate în rezultatul inspekției financiare efectuate la Primăria s. Zastînca, r-nul Soroca.

21. Menționează că, potrivit prescripției Primăria satului Zastînca, r-nul Soroca a fost obligată să înainteze acțiune în judecată, însă instanța de apel eronat a interpretat legea, deoarece administratorul SRL „Regina Cîmpiilor” prin înțelegere cu fostul primar, a omis în mod deliberat să efectueze plățile aferente arende și nici nu a depus cerere de reziliere a contractului de arendă a bazinului acvatic.

POZIȚIA INTIMATULUI

22. La 01 septembrie 2023, SRL „Regina Cîmpiilor”, reprezentată de administratorul Petru Donțu, depune referință la recursul declarat și solicită respingerea acestuia, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

24. Procedura de admisibilitate a recursurilor declarate împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

25. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul depunerii recursului):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

28. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.”

29. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

(2) Asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recurentul s-a conformat dispozițiilor art.434 Cod de procedură civilă, indicat la pct.26, și a depus în termen recursul la data de 13 iulie 2023, în condițiile în care a recepționat copia deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, la 24 mai 2023 (f.d. 153).

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Bălți și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în fața Curții de Apel Bălți și căroră le-a fost dată apreciere în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

37. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

38. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări

și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

40. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

41. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

42. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Primarul s. Zastînca, r-nul Soroca.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ion Malanciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu